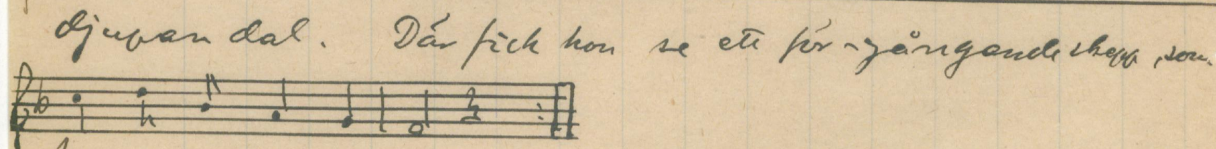
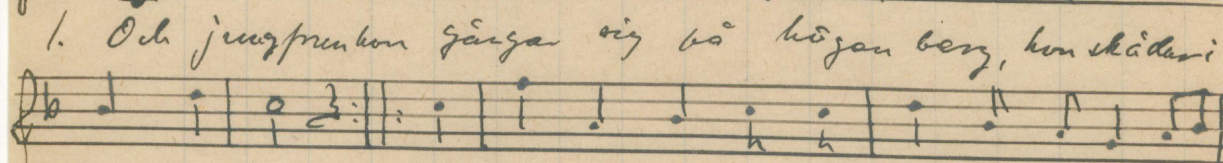
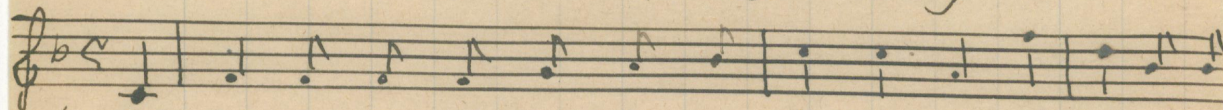

52
19. Och jungfrun hon gäingar sig.

hopp

(Ekenäs; Skjölde, Skemad, Snaggestuna)

53

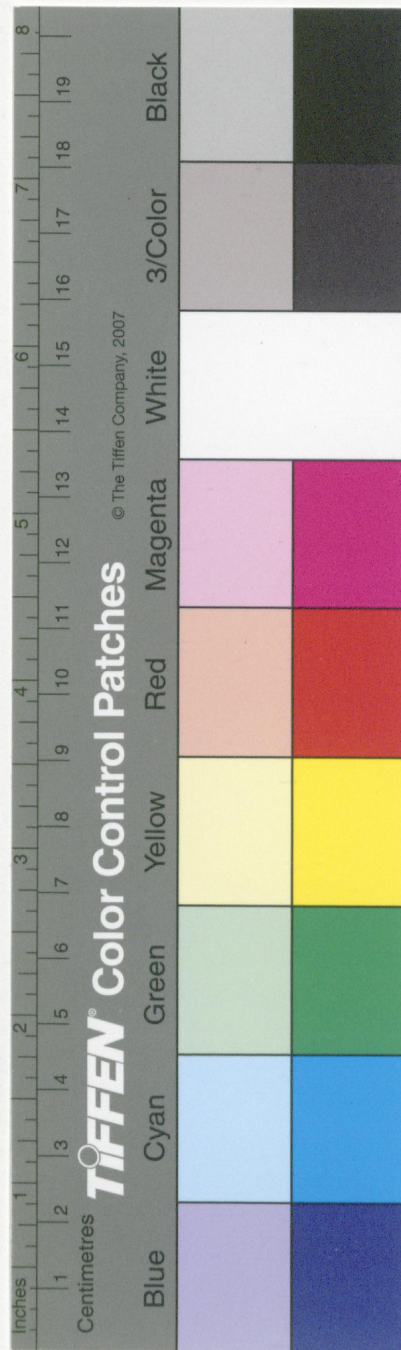

fullt utan grenar var.

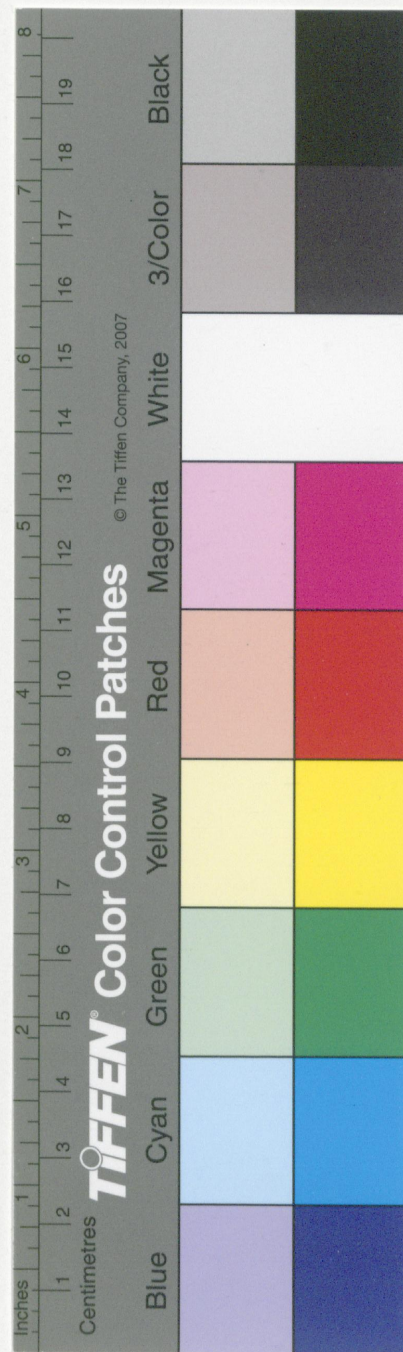
2. Den yngsta och den minsta,
som uppi det sheppet var,
han ville den jungfrun halova sig,
så unge som han var.

3. Så tager han från gullringarna fem
och sätter på jungfruns hand;
"Trolova du mig, min lilla vän,
so här vår kärleksant."

4. "Men vad skall jag svara för moder min,
när som jag kommer hem."
"Säk säj, äck säj, min lilla vän,
du haven hittat den!"

6. "Hä för min moder Giza,
 Det går visst aldrig an;
 nej bättre är låga Sauringen;
 det är en kärleksvand."
7. När ungervan var bortrest,
 fick hon en annan vän,
 Den hon förut älskat
 hon älskade honom än.
8. När tre år var förflutna,
 kom ungervan hem igen.
 Då frågade han fadern sin:
 "Här står alla hästar min?"
9. Du har varit så länge bortrest,
 i dag står alla hästar bred;
 hon kan väl bli vaimen din,
 det vet allraast Gud."
10. Han tar unga bruden i snövitans hand
 och dansar ett van kring gal,
 Så sakta som han dansade,
 så bleknade hon på kind.

- 55
11. "Vad för är du så bleken,
du som för har varit så röd?"
"De hava (åt mig) skrivit färliga breven;
de hava sagt, att du är död."
12. Sen går han sig i kammaren in,
slog dören efter sig.
Så sätter han sig på förgyllene stol
och skriver ett skiljebrev.
13. När brevet blev fullskrivet,
och kinnans var förbi,
så drager han fram sitt förgyllene värd
och träder i sitt liv.
14. När blodet börjar att rinna,
som stilda strömmar ner,
då öppnar han upp sin kammardör,
ber sin värd kom se.
- 15-17 överensstämma med 17-19 i Utländ
III no 13.